

Agata Budzyńska, Niebo i dłonie

Gdyby to niebo miało dłonie
Które zabrałyby nas w błękit
Gdyby na ziemi można było
Schować gdzieś żale i udręki
Gdyby tęsknota miała skrzydła
I odtruwała z lękiem ptaka
Gdyby, ach gdyby można było
Z żalu już nigdy nie zapłakać
Jaki wtedy byłby ten nasz świat
Może lepszy, może gorszy - kto to wie
Czy byś kochał, kochał mocno tak
Czy by coś zmieniło się
Czy by było więcej uśmiechniętych ust
Więcej szczęścia dla samotnych serc
Czy byś nie bał się, że w tłumie ludzkich słów
Zgubisz własne tak
Zgubisz własne nie
Gdybyś uwierzył, że na ziemi
Istnieje szczęście takie wielkie
Że można wierzyć, można kochać
Że będzie ktoś, kto tego zechce
Gdybyś uwierzył, że ty możesz
Możesz dać komuś gwiazdkę z nieba
A razem z gwiazdką podarować
Szczęście którego mu potrzeba
Jaki wtedy byłby ten nasz świat